Ulrike Rylance
Penny Vostrá
POPLACH
na horské dráze
Ilustrovala
Lisa Hänsch
FRAGMENT

Penny Vostrá

Poplach na horské dráze

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Ulrike Rylance
Penny Vostrá – Poplach na horské dráze – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Penny Vostrá

POPLACH na horské dráze

Ulrike Rylance, narozena 1968, píše ráda knihy pro děti a má dva nejroztomilejší psy na světě. Smí ji pozorovat, i když píše knihy, ale pouze pokud neohryzávají počítač. Od roku 2001 bydlí v Seattlu, v USA a má také dvě nejroztomilejší dcery na světě – a relativně roztomilého manžela.

Lisa Hänsch, narozena 1988, ze všeho nejraději kreslí obrázky do knih, a dokonce i do kreslených filmů a pro televizi. Někdy tajně kreslí lidi v metru. Když si toho všimnou, musí rychle utéct, což je skoro stejně tak vzrušující, jako být detektivem. Bydlí v Kolíně nad Rýnem na bývalé pumpě – a to jako fakt!!!

Penny VOSTRÁ

POPLACH na horské dráze

Ulrike Rylance
Lisa Hänsch

FRAGMENT

FRAGMENT
čtení ■ radost ■ poučení

Ulrike Rylanceová
Penny Vostrá – Poplach na horské dráze

series Penny Pepper
vol. 2: Alarm auf der Achterbahn
by Ulrike Rylance. Illustrations by Lisa Hänsch.
© 2015 dtv Verlagsgesellschaft mbH & Co. KG, Munich/Germany
Lic.: Agentur Dr. Ivana Beil, Schollstr. 1, D-69469 Weinheim
www.dtv.de

Z německého originálu *Penny Pepper: Alarm auf der Achterbahn*
přeložila Lucie Simonová.
Odpovědná redaktorka Karolina Myšková
Technická redaktorka Daruše Singerová
Vydalo nakladatelství Fragment, ve společnosti Albatros Media, a.s.
se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4
jako svou 24 967 publikaci, 1. vydání, 2017.
Sazbu zhotovilo Grafické a DTP studio Fragment

© Albatros Media a.s., 2017
Translation © Lucie Simonová, 2017

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí
být rozšiřována bez písemného souhlasu majitelů práv.

www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

ISBN tištěné verze 978-80-253-3096-8 (1. vydání, 2017)

ISBN e-knihy 978-80-253-3127-9 (1. zveřejnění, 2017)

Cena uvedená výrobcem představuje doporučenou
nezávaznou spotřebitelskou cenu.

ALBATROS MEDIA a.s.

1. KAPITOLA

1 HONÍME ZLOČINCE

tedy pokud nějaké najdeme...
ještě je hledáme! → úplně nenápadně ←

KLIK

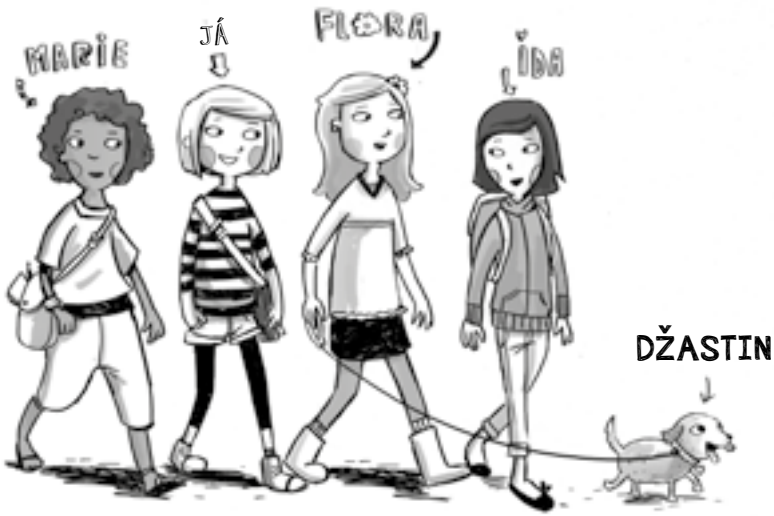

Dnes jsme: IDA, moje nejlepší kamarádka, Marie, ~~moje druhá nejlepší~~ kamarádka a FLORA, moje stará nepřítelkyně, nová kamarádka, její pes **Džastin**, nejsladší pes na světě a já, vyrazili odpoledne na ulici, abychom se porozhlédli po nějakém **zločinci**.

Jsme teď totiž parta detektivů!

Když se člověk dobře dívá, najde zločince všude. Například tady byl **kluk**, který chtěl jen tak zvednout z chodníku bankovku. A přitom mu vůbec nepatřila! „Brzdi, kamarádíčku," zavolala jsem na něj hodně nahlas. „Ruce pryč!"

Kluk se na mě jenom drze zasmál. „Nemáš snad všech pět pohromadě?" zeptal se. **A díval se přitom strašně záludně.** To je moje jízdenka na autobus, která mi spadla, ty **BLBEČKU**."

Byla to ale bankovka, úplně jasně jsem to viděla!!! Chtěla jsem právě něco říct, když jsem si všimla, že ten kluk je

Slizoun Arnošt

od nás ze školy! Je o rok starší než my a je to úplně nejpodlejší a nejhnusnější *slizoun* na světě!

Zatraceně, zatraceně, zatraceně. Snad toho odporného Arnošta nepotkám někde sama…

JSME DETEKTIVOVÉ!!

vysvětlila mu hrdě Ida. Ale Arnošt se jenom chraplavě zasmál. **„Hahaha!“** A poklepal si na čelo. **„Nenechte se vysmát.“**

odpověděl vřeštivě můj **diktafon** z kapsy.

→ Můj diktafon totiž občas trochu blbne – všechno špatně opakuje a já vůbec nevím proč.

Já ho ale stejně beru všude s sebou, protože někdy je docela užitečný.

Teď jsem ho ale radši vypnula, aby ještě neřekl něco směšného Arnoštovi.

Slizoun Arnošt si nás nedůvěřivě prohlížel, potom si nacpal „jízdenku“ rychle do kapsy a zmizel. ➡ Byla jsem ráda.

„Sám je **BLBEČEK**,“ řekla Ida. Ale pro jistotu jenom úplně potichu. A **DŽASTIN** za ním štěkal. Ale pro jistotu taky jenom úplně potichu.

Flora chtěla vědět, proč vlastně používám ten *divný* diktafon. Říkala, že by jí táta určitě koupil nový, pokud by ho poprosila. Flora je totiž teď členkou naší detektivní party a její táta je *totálně* šťastný, že už mu celým domem neustále nevyřvává Flořino nervydrásající karaoke.

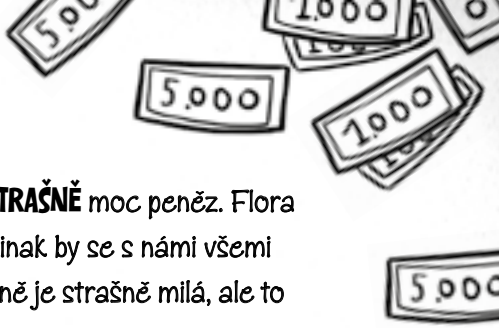

Flořina rodina má **STRAŠNĚ, ALE STRAŠNĚ** moc peněz. Flora se k nim ale bohužel nedostane, jinak by se s námi všemi rozdělila. **Fakt!** Říkala to! Vlastně je strašně milá, ale to jsem dříve nevěděla.

Já ale stejně nový diktafon nechci. I když ten můj říká všechny ty divné *VĚCI*. Tenhle diktafon mi totiž jednou zachránil život!

Rozhlížely jsme se po dalších ZLOČINCÍCH, ale nějak už na ulici nikdo nebyl, jenom malá holka na kole. Džastin se za ní chtěl hned rozběhnout, ale Ida si myslela, že je zaručeně převlečená a ve skutečnosti je to mrňavý bankovní lupič a v jejím *batohu s Hello Kitty* je určitě milion korun v čerstvě natištěných bankovkách. Flora řekla, že v takovém případě by ta holka

(tedy mrňavý bankovní lupič)

určitě nejezdila na růžovém kole, ale v **bé em vé**.

IDA byla ale strašně umíněná a tvrdila, že to všechno patří k **maskování**. A mně to přišlo taky tak. Už jsme se kvůli tomu skoro pohádaly, ale Marie nakonec navrhla, že bychom mohly jít na **pouť**.

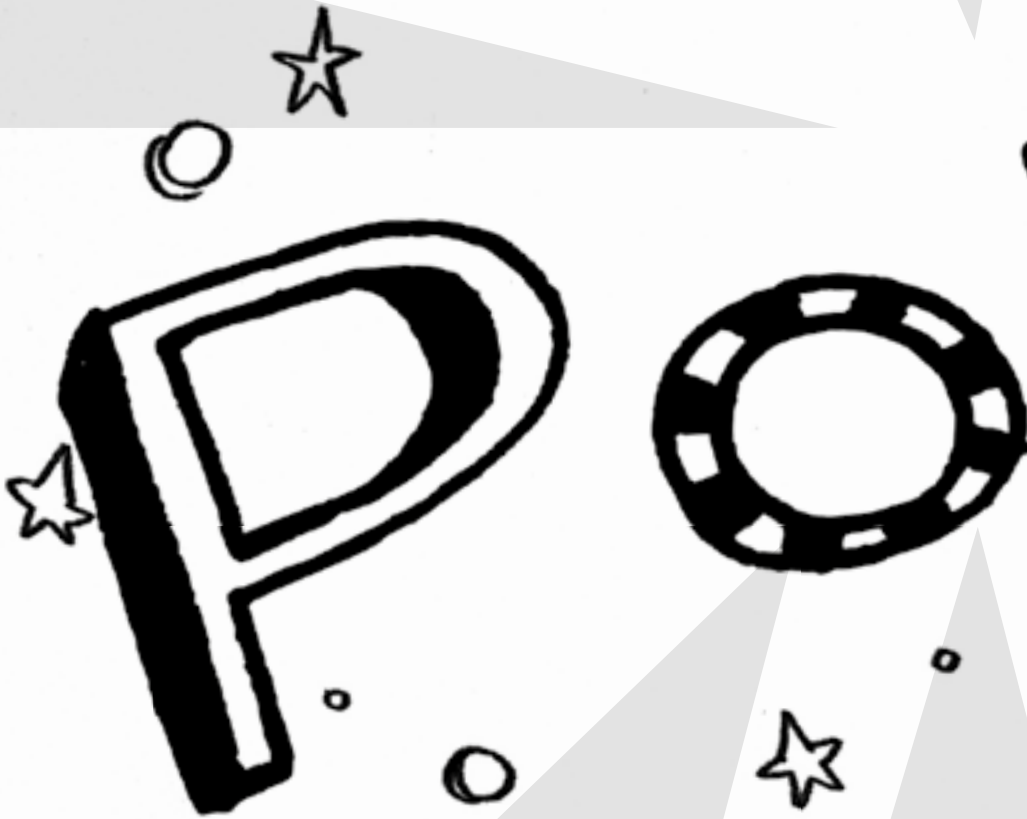

UT

PROČ JE POUŤ TA NEJLEPŠÍ VĚC NA SVĚTĚ:

1. Protože tam mají strašně dobré věci k jídlu, které jinak nikde nikdy nejsou: cukrová vata, pražené mandle, popcorn, klobásy, párek v rohlíku, pizza, tyčinky, palačinky atd. Hmmmmmm!!

2. Protože se můžete točit v obrovských výškách na super rychlých kolotočích a protože můžete strašně nahlas vřískat a nikdo vám za to nevynadá. Horská dráha, ruské kolo, strašidelný zámek, autíčka a tak. Aaaaaaaa!

3. Protože tam můžete za málo peněz vyhrát drahé ceny! Plyšovou velrybu, plyšovou opici, plyšového tygra, obrovského plyšového medvěda, šmouly a tak. Skvělé!

A právě když jsem se začala na pouť **strašně** těšit, tak mi došlo, že nemám vůbec žádné peníze. A ostatní holky s sebou taky žádné neměly, ani Flora. ZATRACENĚ.

To tedy bylo samozřejmě strašně hloupé, hlavně protože už jsem se začala tak těšit.

A úplně trošičku jsem teď byla taky rozzlobená, že jsem tu bankovku nenašla já, ale ten blbý slizoun Arnošt. Je to tááák nespravedlivé.

Najednou jsem ale uviděla něco strašně vzrušujícího.
„NO TOMU SNAD ANI NEMŮŽU UVĚŘIT!“
Kdo to tam jde vepředu po ulici a neustále se záhadně otáčí?

Reptal!!!

Přesně ten!

Toho už jsme několikrát viděly a víme, že nemůže vystát psy a děti a že s sebou v kufru vleče něco, co **podezřele řinčí**! Měl na sobě zase ten samý černý oblek, dva vlasy přehozené přes pleš, v ruce černý kufr, ve kterém to zase tak **podezřele** řinčelo a zase zabručel do svého mobilu: „Erwine, přijedu teď s tou dodávkou!“ „Tentokrát ho budeme sledovat!“ Okamžitě jsme se za ním nenápadně rozeběhly. A vždycky když se Reptal záludně otočil, tak jsme se schovaly. Nejdříve za stánkem se zeleninou, potom za stěnou

a potom za **strašně tlustou** paní. Sice nám trochu nadávala, ale fakt výborně se za ní SCHOVÁVALO. Vlastně by z toho měla mít spíš radost.

Džastin chtěl hrozně moc ochutnat **BOTU** té super tlusté paní. Džastin totiž boty miluje.

Jakmile vidí botu, chce ji trochu okousat. Jenom trochu, to přece není zase až tak hrozné, ne? Ale ta tlustá paní hlasitě zavřeštěla a zadupala a **Reptal** si nás kvůli tomu všiml.

Zastavil se a ze samého přemýšlení se mu úplně nakrabatilo čelo. Rychle jsme **DŽASTINA** odtrhly od té paní a předstíraly jsme, že nás nesmírně zajímá **výloha** řeznictví.
„To je ale zajímavý a roztomilý salám!“ zvolala Marie nahlas, aby to působilo věrohodněji.

Marie je tak chytrá!!!

Zafungovalo to, protože Reptal zase popadl svůj kufr a řekl do **MOBILU**: „Za chvíli jsem u tebe, Erwine“ a vešel do domu, který **znám**:

dům mojí BABIČKY!

Co by tak Reptal mohl chtít od mé babičky:

Chce babičku vydírat! Musí mu dát svůj vzácný náhrdelník s kousky drahokamů, jinak shodí Rózi, babiččina psa, z gauče!

nebo

Chce babičku okrást! Bude předstírat, že je opravář televizí, a protože moje babička nemůže bez televize žít, uvěří mu. On potom vytáhne z kufru pouta, připoutá babičku k televizi a ukradne jí její vzácný náhrdelník.

nebo

Chce babičku podvést! Bude předstírat, že je její láska z mládí František a chce, aby mu teď dala všechny svoje peníze. A ten vzácný náhrdelník!

Naštěstí s sebou máme naše vysílačky a já jsem zase zapnula **DIKTAFON**. Flora a Marie čekaly s Džastinem dole na ulici. Flora slíbila, že pokud by chtěl Reptal utéct, tak se na něj **DŽASTIN** vrhne. Ida a já jsme se *proplížily* za Reptalem. On ale nešel

ke dveřím mojí BABIČKY, šel stále výš a výš, až skoro úplně nahoru.

A potom se najednou Reptal otočil a uviděl nás!

Proto jsme musely najednou předstírat, jako bychom chtěly jít na PŮDU, úplně klidně jsme kolem něj prošly a celé roztřesené jsme se schovaly nahoře na schodech. A **Reptal** zazvonil na zvonek E. Zatáčka!
„Tam určitě bydlí Erwin," zašeptala Ida. Zatajily jsme dech. Bylo to tak napínavé! Dveře se jmenovkou E. Zatáčka se otevřely a stál v nich:

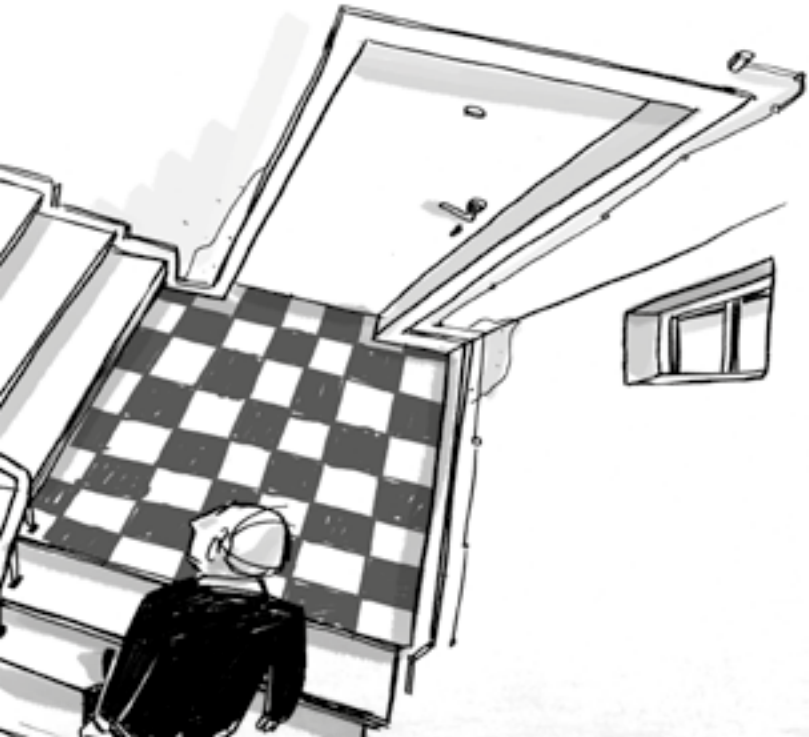

Slizoun Arnošt

Slizoun Arnošt a **Reptal** jsou **na jedné lodi!** No to mě taky mohlo napadnout hned!

„Je pan Zatáčka doma, mladý muži?“ zeptal se ale **Reptal** a **tajemně** přitom pohupoval svým řinčícím kufrem. Ida a já jsme se na sebe beze slova podívaly a potichu jsme se zasmály.

Slizoun Arnošt → **mladý muž**, to je teda pěkně uhozené! HOHOHO!

Mladý muž ale zvolal: „Dědo, je tady někdo s kufrem!“

„Co se to zase děje?“ zazněl najednou z **vysílačky** Flořin skřípavý hlas.
Slizoun Arnošt sebou trhl a okamžitě se podíval naším směrem. Ida se **STRAŠLIVĚ** vyděsila a i s vysílačkou se zřítila dolů ze schodů, přičemž jí vysílačka vypadla z ruky a přistála přímo před Reptalem a Arnoštem.
ZATRACENĚ!

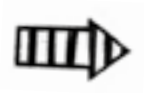

Já jsem šla samozřejmě hned za ní, abych jí pomohla.

„Tohle tady ale nemůžete nechat jen tak ležet,“ řekl Reptal okamžitě přísným hlasem a ukázal na **vysílačku**. „Tohle je schodiště a ne popelnice! To snad víte!“

Slizoun Arnošt jenom vytřeštil oči a v tom okamžiku se za ním vynořil tlustý starší pán s modrými kšandami, došel ke dveřím a **objal** Reptala.

Nesu ti nové PŮLLITRY do tvé sbírky, Erwine!

Ty nejlepší!

A potom otevřel svůj kufr a vyndal z něj *k smrti ošklivý půllitr*. Takže Reptal měl v kufru jenom samé **NEMOŽNÉ** *půllitry*!!! A vůbec žádná pouta, zlato ani stříbro.

No super, člověče! VÝBORNĚ!

TO JE TAK TRAPNÉ!